

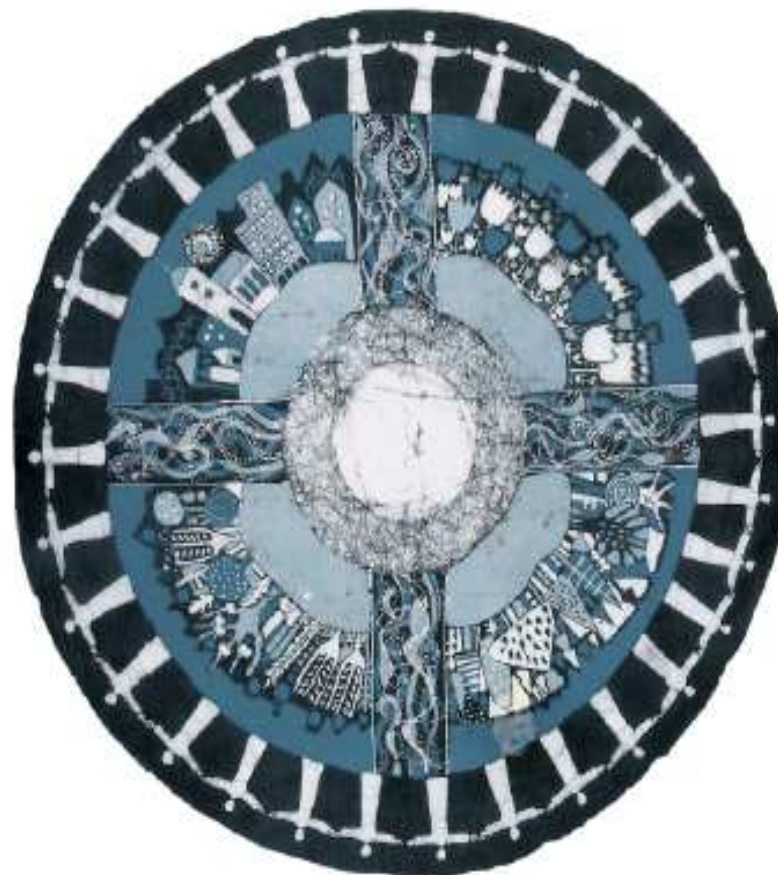
Přineste si domů z kostela svčcenou vodu.
Nalijte ji do malé nádobky, postavte na vhodné místo,
zapalte svíci, požehnejte se a modlete se třeba slovy:

**Dobrý Bože,
děkujeme ti za uplynulou noc.
Máme před sebou nový den a my ti za něj děkujeme.
Dej nám v něm radost a štěstí.
Ochraňuj nás a buď s námi.**

**Kéž žijeme
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.**

**Dobrý Bože,
děkujeme ti za uplynulý den.
Máme před sebou dlouhou noc a my ti za ni děkujeme.
Dej, ať si odpočineme a nabere sílu k dalšímu životu.
Ochraňuj nás a buď s námi.**

**Kéž žijeme
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.**

Můj křest
dopis rodičům

Milí rodiče,

dnes jsme se podruhé sešli na společném setkání. Jsem rád, že jste si udělali čas a byli se svým dítětem. Povídali jsme si o křtu a možná jste si vzpomněli na chvíle, kdy se to tenkrát skutečně stalo. Možná jste si vzpomněli na fotografie z rodinného alba a na to, ve které krabici nebo ve kterém koutě skříně leží křestní rouška a svíce. Možná si ještě vybavíte, co se ten den stalo, jaké bylo počasí, jak jste se připravovali, koho jste pozvali, co měl kdo na sobě nebo kdo s vámi seděl u slavnostního stolu a radoval se z nového života.

Tyto chvíle jsou důležité a je dobré si je připomenout, protože jsou velkým pokladem vaší rodinné historie. Nebyla to „jen“ událost uvítání nového života. Bylo to něco mnohem víc. Voda, bílé šaty, světlo a jméno... to jsou důležité věci, se kterými jsme se dnes znovu setkali a které nám připomínají, co velikého Bůh pro každého z nás při křtu koná.

Při křtu jsme ponořeni do vody. Voda přináší život, očišťuje a proniká do hlubiny. Ježíš nám dává život. Křtem dostáváme věčný život, a to je velká věc.

Při křtu dostáváme bílé šaty. Šaty chrání a hřejí, dodávají na kráse a vážnosti. Rodiče kupují svým dětem šaty, oblékají je a těší se z toho, jak jim sluší. Ježíš nám dává bílé šaty, které znamenají: „Starám se o tebe a chráním tě. Máš velikou důstojnost. Jsi mé dítě a mám radost, že jsi krásný.“

Při křtu dostáváme světlo křestní svíce. Život ve tmě nebývá radostný. Náš život bývá často zahalen šerem, starostmi a vinou. Říkáme si: „Kéž se náš život projasní a naplní světlem. Kéž potkáme někoho, kdo život kolem nás prozáří.“ Při křtu dítěti přejeme: „Kéž chodí ve světle Kristově.“ „Kéž je jeho život plný světla.“

Při křtu slyšíme své jméno. Jméno je důležité. Jménem nás volají druzí lidé, když nás potřebují nebo když jsou rádi, že jsme s nimi. Jménem nás volá i Bůh.

Přivedli jste své dítě do kostela. Je to nepatrný, ale přesto velký čin, protože je plný touhy, aby ten, který je dárce života, ochraňoval a naplňoval i život člověka, který je vám nejmilejší.

Z celého srdce Vám to přeji.

Co můžeme společně dělat?

Sedneme si ke stolu a uděláme si na sebe čas.

Vytáhneme rodinné album a prohlédneme si fotografie křtu. Vyprávíme si, co se ten den stalo, s kým jsme se setkali a z čeho jsme měli radost.

Pokud máme schované nějaké oblečení, hračky nebo věci z doby, kdy bylo dítě malé, prohlédneme si je a povídáme si o nich.

Najdeme také křestní roušku a křestní svíci. Podíváme se, jak vypadají a jestli je na nich něco napsáno.

Vzpomeneme si na kmotry a na kněze, který dítě pokřtil.

Řekneme si, že jsme rádi, že žijeme, že jsme na světě a že patříme k sobě.

Na titulní straně je obraz, který mají děti také na pracovním listě. Je to obraz Christiane Hollové a jmenuje se „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“

Na obraz se podíváme:

Co nás zaujalo na první pohled?

Co nám připadá divné? Čemu nerozumíme? Co si neumíme vysvětlit?

Proč na obraze převládá modrá barva?

Na obraze je mnoho lidí. Mají otevřenou náruč, drží se za ruce a tvoří kruh. Co je uprostřed kruhu? Kolem čeho lidé stojí?

Můžeme si přečíst, co chtěla malířka obrazem vyjádřit.

Na obraze je země a na ní domy, rozsvícená i temná okna, kostel, cesty, zahrady, stromy... Na zemi bydlí lidé. Podobá se některý dům našemu domu? Některé okno našemu oknu? Některá zahrada naší zahradě?

Lesy, zahrady, pole a domy obklopují studnu s pramenem. Tryská z ní voda do čtyř stran a přináší život. Všichni mohou pít, všichni mohou růst, všechno může žít. Lesy, zahrady, pole a domy stojí také ve světle. Střed obrazu vypadá také jako slunce, září na všechno a dává život. Lidé, kteří stojí kolem, vypadají jako andělé. Jsou šťastní, protože mají vše, co potřebují k životu. Mají vodu, světlo, zemi, mají jeden druhého, mají kde žít a mají vše, co je životu třeba.

Obrazem prochází kříž a přes něj proudí voda ke všem, kteří ji potřebují. Připomíná nám Ježíše, který chodil po zemi, sedával u studny, procházel městy, navštěvoval domy lidí, přicházel k chudým, nemocným, smutným a opuštěným, vkládal na ně ruce a říkal: Chci být s vámi. Přišel jsem, abych vás zachránil. Chci dát svůj život za vás.

Obraz je plný života. Je v něm život na zemi, ale také život na nebi. Země a nebe jsou propojeny křížem, kterým proudí na zem pramen milosti.. Uprostřed je Bůh, začátek života, kolem je Bůh, konec života.

Takový svět dává Bůh svým dětem. Je to krásné místo k životu.